

Prima instanță: Judecătoria Bălți
Judecător: Dumitru Gherasim
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: Iulia Grosu
Aliona Corcenco
Andrian Ciobanu

DECIZIE

17 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecător: Tatiana Vieru
Judecătorii: Galina Stratulat, Oleg Sternioală
Mariana Pitic, Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Sîrbu Roman,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Sîrbu Roman
împotriva Consiliului municipal Bălți, privind anularea actului administrativ și
obligarea emiterii actului administrativ,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 decembrie 2016, prin care a fost
respins apelul declarat de Sîrbu Roman cu menținerea hotărârii Judecătoriei Bălți
din 06 septembrie 2016 prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a ț ă:

La 11 august 2016, Sîrbu Roman a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Consiliului municipal Bălți, privind anularea actului administrativ și
obligarea emiterii actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în anul 2007 a depus actele
necesare în vederea privatizării apartamentului nr. 9 de pe str. Locomotivelor, 1g, la
care a participat împreună cu soția sa și cei patru copii.

Prin hotărârea Consiliului municipiului Bălți nr.4/20 din 16 august 2007 s-a
permis lui Sîrbu Roman de a privatiza apartamentul menționat cu plata 100% a
acestui ce constituie suma de 174 022,58 lei.

Indică reclamantul că nu a privatizat acest apartament din motivul
imposibilității achitării acestei sume pe care o consideră una enormă.

Ulterior în familia reclamantului s-a mai născut un copil, și în temeiul art. 17 alin. (1) din Legea cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu modificările și completările ulterioare, la 26 februarie 2016 a inițiat un nou proces de privatizare înaintând actele necesare pentru privatizarea aceluiși apartament, la care urma să participe împreună cu soția sa și cei 5 copii.

În urma examinării cererii, prin răspunsul Consiliului municipal Bălți i s-a refuzat în satisfacerea cererii și a fost informat că hotărârea Consiliului municipiului Bălți nr.4/20 din 16 august 2007 cu privire la privatizarea apartamentului, este în vigoare.

La 06 iunie 2016 reclamantul a mai depus o cerere în adresa Primarului mun. Bălți prin care a solicitat de a interveni pentru anularea hotărârii Consiliului municipiului Bălți nr.4/20 din 16 august 2007 și de a emite o nouă hotărâre, luându-se în considerație situația familiei sale la momentul actual. Ca răspuns, reclamantul a fost informat că pachetul de acte depus pentru privatizarea apartamentului nu poate fi examinat repetat deoarece este în vigoare hotărârea Consiliului municipiului Bălți nr.4/20 din 16 august 2007, iar aceasta poate fi anulată doar prin decizia instanței de judecată.

Consideră reclamantul că, potrivit art. 17 alin. (1) din Legea privatizării fondului de locuințe, locuințele de stat și departamentale, cu excepția locuințelor de serviciu, se transmit, în limita normelor prezentei legi, în proprietate privată familiilor cu cinci copii și mai mulți, cu titlu gratuit. Astfel, prevederile acestui articol îi garantează dreptul la privatizare cu titlu gratuit al apartamentului nr. 9 de pe str. Locomotivelor, 1g.

Solicită reclamantul anularea deciziei Consiliului municipal Bălți nr.4/20 din 16 august 2007 și obligarea emiterii actului administrativ în temeiul art. 17 alin. (1) din Legea privatizării fondului de locuințe.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 06 septembrie 2016, a fost respinsă ca fiind depusă tardiv cererea de chemare în judecată privind anularea deciziei Consiliului mun. Bălți nr. 4/20 din 16 august 2007 și a fost respinsă ca neîntemeiată cererea cu privire la emiterea unei hotărâri ce îi garantează dreptul la privatizare cu titlu gratuit al spațiului locativ.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 15 decembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Sîrbu Roman cu menținerea hotărârii Judecătoriei Bălți din 06 septembrie 2016.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la data de 19 ianuarie 2017 Sîrbu Roman a contestat-o cu recurs solicitând, admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Bălți din 15 decembrie 2016 și a hotărârii Judecătoriei Bălți din 06 septembrie 2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și a hotărârii primei instanțe menționând că acestea sunt eronate deoarece a fost interpretată eronat atât legea cât și cerințele înaintate.

Astfel a indicat că, instanța de fond greșit a analizat cerințele înaintate deoarece în cererea de chemare în judecată a solicitat transmiterea în proprietate privată a apartamentului, dar nu anularea hotărârii Consiliului mun. Bălți nr. 4/20 din 16 august 2007.

Totodată a indicat că, într-adevăr nu a contestat hotărârea Consiliului mun. Bălți nr. 4/20 din 16 august 2007 deoarece a refuzat de a privatiza apartamentul în condițiile indicate în această hotărâre.

Examinând recursul depus de Sîrbu Roman, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele cauzei se constată că, decizia Curții de Apel Bălți din 15 decembrie 2016 a fost contestată de către recurentul Sîrbu Roman la data de 19 ianuarie 2017 (f.d.54). Prin urmare instanța de recurs consideră că, recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat cererea de recurs în interiorul termenului de două luni.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 14 februarie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expeditat în adresa intimatului copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 17 martie 2017, Consiliul mun. Bălți a depus referință prin intermediul oficiului poștal, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Sîrbu Roman cu menținerea deciziei Curții de Apel Bălți din 15 decembrie 2016.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 26 aprilie 2017, recursul declarat de Sîrbu Roman s-a considerat admisibil fiind transmis pentru a fi examinat în fond.

În conformitate cu art. 441 din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Conform art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Potrivit art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează despre necesitatea admiterii recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu trimiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel, din următoarele considerente.

Potrivit art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Potrivit art. 241 alin. (1) și alin. (5) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească adoptă hotărârea în numele legii. În motivare se indică circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

După cum urmează din actele cauzei, la 11 august 2016 Sîrbu Roman a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Bălți, în care a înaintat două cerințe: anularea hotărârii Consiliului municipal Bălți nr. 4/20 din 16 august 2007; și obligarea Consiliului municipal Bălți de a emite o nouă hotărâre în temeiul art. 17 alin. (1) din Legea privatizării fondului de locuințe nr. 1324-XII din 10 martie 1993.

În conformitate cu art. 14 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

Potrivit art. 17 alin. (1) lit. a) și b) din Legea contenciosului administrativ, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la, data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia, sau data comunicării refuzului de soluționare a unei cereri prin care se

solicită recunoașterea dreptului pretins sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea unei astfel de cereri;

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că, decizia instanței de apel prin care s-a dispus respingerea apelului declarat de Sîrbu Roman, este neîntemeiată, deoarece la examinarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond iar concluziile instanței, expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

În acest sens se menționează că, la examinarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a examinat pricina fără a fi administrate la materialele cauzei, cererea prealabilă a lui Sîrbu Roman și răspunsul Consiliului municipal Bălți prin care i s-a refuzat satisfacerea cerii prelabile.

Din cele menționate de reclamat se atestă că ultimul s-a adresat cu cerere către Primarul municipiului Bălți pentru ai permite privatizarea spațiului locativ.

Atât răspunsul nr. 13/1521-16 din 31 mai 2016 cât și răspunsul din nr. 13/1711-16 din 23 iunie 2016 (f.d.6-7) sunt semnate de una și aceeași persoană – directorul ÎM „GLC Bălți” și nu de primarul municipiului Bălți sau Consiliul mun. Bălți.

Or, potrivit art. 24 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ, la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului, iar în materie de despăgubire, sarcina probațiunii revine ambelor părți.

În acest sens se menționează că, la examinarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel este obligată de a verifica circumstanțele, raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, va aprecia probele din dosar și cele prezentate suplimentar de către participanții la proces.

Prin urmare, această situație este apreciată de către instanța de recurs drept o necercetare a fondului cauzei, ce atestă încălcarea principiului disponibilității părților în proces și un control judecătoresc ineficient.

Astfel, la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate, să asigure buna desfășurare a procesului prin crearea pentru părți a posibilităților egale, suficiente și adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept invocate, pentru exercitarea drepturilor procesuale prin prisma principiilor fundamentale de drept, inclusiv, a principiului disponibilității, pentru ca în așa mod să fie adoptată o hotărâre legală și întemeiată.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că decizia instanței de apel nu satisface standardele procedurale ale legalității și temeiniciei unui act judecătoresc, omisiune care nu poate fi corectată de către instanța de recurs la examinarea pricinii în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios

administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către Sîrbu Roman, a casa integral decizia Curții de Apel Bălți din 15 decembrie 2016, cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Sîrbu Roman.

Se casează decizia Curții de Apel Bălți din 15 decembrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Sîrbu Roman împotriva Consiliului municipal Bălți, privind anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ, cu trimiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecători.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Judecătorul:

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Galina Stratulat

Oleg Sternioală

Mariana Pitic

Nicolae Craiu